

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

32 Caducitas incurritur ob rei emphiteuticae deteriorationem. Declara.
Emphiteuta non potest incidere arbores fructiseras.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

fin. §. fin. numer. 6. C. com. de leg. & Iul

Clar. lib. 4. sentent. §. emphiteutis dicta q.

32 45. in princ. & cideo † non potest emphiteuta incidere arbores fructiferas, ut inquit Bart. in l. divortio, §. si fundum, num. 3.

& ibi Bald. & Ias: numer. 4 ff. solut. matr.,

& propter deteriorationem incurritur caducitas, quando deterioratio est notabilis, secus si esset modica, vel minima, ut inquit Iul. Clar. in dict. §. emphiteutis, q. 26. & hanc opinionem esse communem testatur Ial. dict. numer. 4. nam si sit modica, emphiteuta potest solam compelli ad refundendum interesse, nec datur rescissio contractus. Gratian. decis. 162. num. 5. post alios ibid. alleg.

33 Quinimodo, † ut illa, qui male vtitur re emphiteutica expelli possit, tria copulativè requiruntur.

Primo, quod fit deterioratio notabilis quantitatis.

Secundo, quod fit ad perpetuam deteriorationem fundi.

Tertio, quod deterioratio procedat dolore, lata culpa, vel levi, Bald. in auth. qui rem. num. 3. C. de sacros. eccles. Ias. in 4, 2. num. 98. vers. dicit tamen, C. de jur. emphit. Ioseph. Ludou. in decis. verus. 22. num. 21. & seq. post plures alios Corb. de cau. ex quibus emphit. priv. sub tit. de cau. privat, ob rei deterior. num. 24. & Gratian. dict. 164. num. 6.

34 Deterioratio † autem an sit parva, vel magna, arbitrio iudicis relinquitur secundum qualitatem rerum, & personarum, Bald. in l. adem. num. 14. C. locat Menoch. de arbitr. Iud. cent. 1. lib. 2. cas. 28. numer. 7. & post alios idem Corb. eod. num. 24.

35 Quartus, † si emphiteuta alienat

rem emphiteuticam irrequisito domino, ut l. fin. ubi etiam gloss. in ver. cadat circa prin. C. de jur. emphit. & per Ias: post alios ibid. num. 103. cum seq.

36 Sed, † ut emphiteuta cadat ab emphiteuti non sufficit, quod contractus alienationis irrequisito domino sit celebratus, sed requiritur, quod facta alienatione, subsecuta sit ipsius rei emphiteuticæ traditio, & ita communiter teneri testatur Imol. in cap. potuit, num. 49. in fin. de locat. Specul. de locat. & emphit. §. nunc aliquanum. 118. lib. 4. par. 3. hancque opinionem esse communem testatur etiam Alex. in l. si à mè, n. 4. vers. 2. limitari. f. ad l. salcid. & Ias. in dicta l. fin. num. 132. C. de jur. emphit.

37 Locatione † facta de triennio in triennium ad novem annos, vel de novennio in novennium ad 27. annos, vel in aliud longum tempus, ita quod tot locationes factæ esse censeantur, & incipere debeant in principio cuiuslibet triennii, vel novennii, usque ad finem praefiniti temporis quartæ solet, an eadem, quæ in locationibus emphiteuticis, requirantur. Ad quod affirmative responderetur, quia sine causa, & evidenti utilitate, ac solemnitatibus requisitis non valer cap. 1. & ibi gloss. in ver. tractatus, & Docto. de reb. eccles. non alien. in 6. Paul. de Castr. in cons. 40. vol. 1. qui de communione testatur, Alex. cons. 104. num. 4. & seq. lib. 3. Riminal Iua. cons. 233. num. 67. etiam vol. 3. Rod. de reb. eccles. non alienan. numer. §. 6. & 11. pag. 146. & post plures alios per ipsum citatos, Borg. decis. 43. alias 14. numer. 9. par. 1. & bene Corst. in tract. de fact. sci. & ignor. GEB.

